

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
 Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcișarilor 47.
 Corespondențele sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcișarilor Nr. 43.
 Epistolele francoane se refușă. — Articuliile nepublicabile sînt neînsoțite.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul un litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru se-care publicare.

Nr. 3593/1881. Scol.

Cerculariu

cătră tôte oficiile protoprebiterale din arhiepiscopia Transilvaniei.

Înaltul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică prin emul ddo 19 November 1881 Nr. 29953 a enunțiat: că acei elevi ai școlilor medii (gimnasii și școli reale), cari în decursul anului școlastic nu capătă clasificare dela preofel nor din studiul religiunii și moralului, se vor privi de eșiți din școlă; 6r' aceia cari la finea anului școlastic nu capătă astfel de clasificare, nu se vor promovă în anul următoriu la clasa superioară.

Pentru a preveni astfel de urmări rele pentru elevii nostri, cari cercețază școlile medii de stat sêu de alte confesii, se pune în strênsă detorință caticheilor nostri aplicăți la aceleși institute: ca pentru fiecare care din elevii, cărora le propun studiul obligat al religiunii și moralului, sê transpusă dreaptul la directorul institutului respectiv clasificarea, respective calculii din aceleși studii al religiunii și moralului, cu finea fiescercării trieriu al anului școlastic și anume: pentru trieriu I până la 15 Decembre, pentru al II-a cu o sêptămăna înainte de Duminea florilor, 6r' pentru al III-ea până la 15 Iuniu, totdeauna după calendarul suntu.

Oficiile protopresbiterale sînt înșărcinate a publică în tracturile lor ordinațiunea acêșta spre scirea și acomodarea tuturor celorl intereseși, 6r' mai ales a caticheilor înșărcinați cu catichisarea studenților nostri greco-orientali dela următorele institute de stat, respective de alte confesii, anume:

1. Sibiu, gimnasiu superior de stat, apoi gimnasiu superior și școlă reală superioară de confesiunea evanghelică-augustană.

2. Blașiu, (la protopresb. Mercurei) gimnasiu superior greco-catolic.
3. Sebeșiu, gimnasiu infer. de confes. evang. augustană.
4. Deva, școlă reală de stat cu VIII clase.
5. Alba-Iulia, gimnasiu și liceu romano-catolic.
6. Aiud, (la protopr. Albei-Iulie) gimnasiu superior de confes. evang. reformată.
7. Turda, gimnasiu mare al unitarilor.
8. Clușiu, gimnasiu super. rom. catol. altul de confesiunea evang. reformată, și școlă mare a unitarilor.
9. Șimleu, (Szilágy-Somlyó, la protopresb. Ungurașului), gimnasiu începătoriu rom.-catolic.
10. Gherla, (la protopr. Deșiiului) gimnasiu armeno-catolic.
11. Năsăud (la protopr. Bistriței) gimn. super. greco-catolic.
12. Bistrița, gimn. superior și școlă reală infer., ambele de confes. evang. augustană.
13. Reghin, gimnasiu infer. de confes. evang. augustană.
14. M. Oșorheiu, gimn. rom. catolic și altul de confes. evang. reformată.
15. Medias, gimnas. super. de confes. evang. augustană.
16. Elisabetopol (la protopres. Medias) gimn. rom. catolic.
17. Odorheiu (la protopr. Sighișorei) gimn. super. rom. catolic, altul de confes. evang. augustană și școlă reală de stat cu VIII clase.
18. Cristur (la protopresb. Sighișorei) gimnasiu unitarilor.
19. Sighișora, gimn. superior și școlă reală infer. de confes. evang. augustană.
20. Brașov, gimnasiu superior rom. cat. apoi gimnasiu super. și școlă reală infer. de confes. evang. augustană.

Se înțelege de sine: că și la gimnasiile nôstre confesionali din Brașov și Brad sînt de a se observă în tótă vigôrea lor normativele, ce privesc

propunerea studiului obligat al religiunii și moralului și calculii din aceleși studii pentru studenții de ori ce confesii; drept cea ordinațiunea prezentă e de a se comunica pe calea protopresbiterală și direcțiunilor acestor gimnasii, spre scire și acomodare.

Sibiu, din ședița consistoriului arhiepiscopicean ca senat școlar, finută la 12 Ianuarie, 1882.

Miron Romanul m. p.
 arhiepiscop.

Nr. 3715: 1881. Pres.

Simțîndu-se trebuința unui indice al legilor Ungariei mai ales dela anul 1847/8 încoacă, înaltul ministeriu reg. ung. de interne a înșărcinat prin judele dela tabla regească din Budapesta, Aloisiu Knorr, cu compunerea unui astfel de indice, care apoi aprobat de același înalt ministeriu, a și apărut în librăria lui Otton Năgel jun. în Budapesta, de unde se poate procura cu preful normal de 4 fl. pentru un esemplariu broșurat, ear' pentru cel în compactură de lucs cu preful de 5 fl. v. a.

Pentru oficiile și funcționarii, cari în sensul art. de lege 53 din 1880 sînt îndatorăți a-și procura colecțiunile de legi, este acordat favorul de ași pute procură amintitul indice cu preful moderat de 3 fl. 60 cr. pentru un esemplariu broșurat seau cu 4 fl. 50 cr. pentru un esemplariu de lucs; înșă cu aceste prețuri se poate procura indicile exclusiv numai dela „Redacțiunea magazinului de legi regnicolare” (Országos törvénytartó szerkesztőség) în Budapesta, bazarul Franciscanilor, trimițîndu-se acolo preful anticipative, spre care scop se recomandă asemațiuunile postali.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din 25 November 1881 Nr. pres. 1469 se atrage atențiunea oficiilor noastre bisericicesci la atinsul indice, care se recomandă deosebi și prin

acea, căci el este redactat în rënd alfabetic (se înțelege în limba maghiară) și este un repertoriu bun pentru toate legile, ce sînt în vigoare, începînd dela anul 1847/8 până la anul 1880.

Sibiu, 26 Ianuarie, 1882.

Miron Romanul m. p.
 arhiepiscop.

Sibiu 29 Ianuarie.

Se poate că undeva în alte părți se existe în realitate, dar totuși teoretică, ideea de panslavism, se poate mai departe se existe ideea de pangermanism, se poate în sfêrșit că sînt oameni fremențați și de ideea de panromanism.

Sînt multe feluri de oameni pe lumea aceasta și findcă ideile se nasc în capetele oamenilor, nu e vorbă, și ideile lor pot fi de multe feluri.

Oare nu și băteau capul și Grecii, încă pe cînd Turcul s'au cu amîndouă picioarele pe capetele și grumăziilor lor, s'au făcut din peninsula Balcanilor întregă, dimpreună cu țările române dela Dunăre, o Grecie mare? Aceasta era nu ideea, ci mai virtos *visul* panellenismului.

Pe scara aceasta am puté merge mai departe. După ninsuțele maghiare de pe la anii treișide încoacă, cu deosebire dela 1847—1848 și 1849, cu o intrerupere de vre o cincispreșide ani, s'au desvoltat binioș și ideea de panmaghiarism. Fiesce nu în o întinderă preste toată fața pămîntului, nici preste a Europei măcar, dar preste teritoriul între Adriatică și Marea neagră; în timpul mai din urmă (Semn că poporul p'ofte de maghiarizare, spre mare încă și u' mflat, a început a scăde, s'au fermurit între cercul Carpaților și Adriatică.

Visuri și ear visuri! Națiunile române ceea ce sînt îndată ce au putere de viață.

Poftele de cuceriri sînt legate, putem dice, totdeauna de condițiunea

FOIȚA.

Literatura română și străinătatea. *)

II.

(Urmare.)

Celelalte două cărți ale d-lui Kotzebue se din cadrul articoliului de față, nefind traducerii din românește, ci lucrări originale ale autorului. Înșă materia acestor lucrări este luată din viața Românilor moldoveni și este tractată cu atăta cunoștință de cauză, cu atăta înbire a Românilor încât ne înfățișează despre țeara noastră decum 30 de ani o iocană credincioasă care trebuie să contribuie și ea a face mai bine înțeles și mai bine veduți în străinătate. Noi ne vom îngriji ca aceste scrieri ale dlui Kotzebue se fie traduse în românește, căci dacă ele pot fi interesante pentru Germani, vor fi de sigur cu atăt mai interesante și mai prefoase pentru Români, cărora

le înfățișează oglinda unor vremi pentru totdeauna trecute.

Bilder und Skizzen aus der Moldau ne dau următorele „copii de pe natură” din societatea noastră dintre 1852 și 1856: o vîntoare în Moldova; mănăstirea Tomnatic (Veraticul); băile dela Slanic; o istorie țerenească; o vizitare a baliului sau a „iarmarocului” din Folticeni. Toate sînt scrise cu vioiciune, cu îngrijiere pentru amănuntele impregurării reale și pe lîngă unele mustrări meritate, cu bunăvoință pentru noi. Numai douășeci și cinci de ani au trecut dela epoca descrișă acolo, și de abia ne mai putem recunoașce în șchițele dlui Kotzebue. Viața boererească din povestirea dela început s'au schimbata astăzi pretutindeni, a treia a călăgărișilor, de care se plînge autorul cu drept cuvînt (fetele de boer duse cu sila la călugări), a dispărut asemenea din mănăstirile noastre, băile dela Slanic s'au reformat și „iarmarocul” dela Folticeni a încetat de mult a mai fi ceea ce era pe atunci. Numai țărănul român în bine și în rêu și frumșeța naturii au rămas neschimbate și

sînt încă elementul statornic în marea mișcare a țării românești.

Pe o scară mai întinsă ne dă și romanul Lascar Viorescu o descriere a vieții noastre sociale din generațiunea trecută, acêșta de pe la 1851, și ne înfățișează tocmai tranșiunea dela obiceiurile cele vechi spre spiritul cel nou al generațiunii după 1848. Contrastul între junele Lascar și bătrînul Ienachi însufleșce întreaga lucrare, și mai ales figura lui Ienachi este o creațiune ce poate sta alături de cele mai însemnate produceri ale romanului modern.

Înceiând aici darea noastră de seamă, nu ne putem opri dela încercarea de a ne explica favorarea neașteptată ce au găsit-o, mai ales în Germania literatura poetică a unui popor, care până atunci fusese întimpinat sau cu nepăsare sau cu antipatie.

Ceea ce a trebuit să placă străinilor în poeziile lui Alecsandri, Bolintineanu, Eminescu și Șerbănescu și în novelele lui Slavici, Negruzzi și Gane, este pe lîngă măsura lor estetică, originalitatea lor națională. Toți au

rii acestia, părăsind oarba imitare a concepțiunilor străine, s'au inspirat de viața proprie a poporului lor și 'he-au înfățișat ceea ce este, ceea ce gîndesc și ceea ce simte Românul în partea cea mai aleasă a firii lui etnice. Acest element original al materiei, în forma estetică a artei universale, păstrînd înșă și în acêșta formă ca o rîmășiță din parfumul recoricor al pămîntului s'eu primitiv, a trebuit să încante pe tot omul luminat și să atragă simpatia lui luare aminte asupra poporului nostru. Căci ori ce individualitate de popor își are valoarea ei absolută, și îndată ce este exprimată în puternica formă a frumosului, întimpină un resnet de iubire în restul omenirii ca o parte integrantă a ei.

La acêșta cauză generală se mai adauge în deosebi pentru novelele lui Slavici, Gane și Negruzzi întîmplarea favorabilă, că ele se gășesc în armonie în privința obiectelor ce ni le înfățișază și care sînt mai ales figuri tipice din popor, cu un întreg curent al gustului estetic în Europa, curent pe care noi îl credem foarte sănătos

*) „Convorbiri literare.”

vitalității cuceritorului și cuceritului. Și e trist când se întâlnesc într'un proces de cucerire două popoare cu putere egală de viață, pentru că se macină unul pe altul pentru al treilea. Dar și mai trist este când îngâmfarea ia mințile unuia, făcându-se să se creadă că este mai durabil ca altele de lungă sine le împedecă pe aceste cu esperimentele sale în dezvoltarea lor firească.

Între popoarele cele mari din Europa Rușii și Germanii se pare că ar avea oameni stăruitori pentru o cucerire întinsă. Viitorul însă va arăta celor ce plămădesc idei de panslavism și pangermanism, că pe lumea aceasta sunt marginii fresci foliorite, preste cari nu se poate trece. Vor trebui adevărat să se convingă despre sine înșiși că *ultra posse nemo . . . potest.*

Până atunci aceia și aceștia au câte o împingătoare escusătoare pe partea lor. Sînt răpiți unii de întinderea cea mare a viței lor eară alții de vasta lor cultură.

Altfel stau lucrurile în monarchia noastră, în carea s'au întâlnit toate trei vițele cele mari din Europa și între ele au luat o mână de oameni de viață cu totul străină, pe Maghiari.

În monarchia noastră sînt împărțite sortile de așa, încât în armonie frățescă fiecare fracțiune din vițele ce sînt într'unite într'o comunitate pot să se desvolte și prospereze una lângă alta. Din contră, îndată ce ar începe una sau alta se absoarbă pe celelalte, provoacă numai turburări și frecări, cari tîin în loc și pe unii și pe alții și în cele din urmă ar da privilegiu vițelor mari din vecinătate să se amestece în afacerile noastre.

Causă destulă de a fi noi în contra tendențelor de cucerire, vină acele din ori care parte.

Maghiarii așa dară, pe cât timp vor ținea la idea de a maghiariza tot ce se află între limitele Ungariei, comit numai o nebulonie. Ei n'au pe parte lor nici un titlu de escusare pentru visurile lor.

Căci, ce privește pe Români, dacă sînt Maghiarii oameni cu judecată sănătoasă, au avut ocaziune să se convingă că sînt un popor care nu s'au putut mistui de nici o viață de când au fost deslipiți de trupul care îi a transplantat aici și nu vor fi Maghiarii aceia, în care să se mistuie un popor ce a dovedit atîta putere de viață.

și în urma căruia romanurile țărănesci și în genere descrierile tipice au ajuns a fi cele mai prețuite produceri ale literaturii de novelști.

Poate nu se va găsi că facem un lucru nepotrivit, dacă, pornind dela novelele noastre populare, ne oprim ceva mai mult asupra unei discuțiuni estetice, care se află în legătură așa de strînsă cu mișcarea noastră literară.

Cetirea unor romani și novele ca *Lascar Vioreșku* de Kotzebue, ca *Buna pescuire* a spaniolului Alarcon (vezi „Convorbirile” dela 1 Ianuarie 1881), ca *Rabbiata* lui Heyse, ca *Gura Satului* de Slavici, *Amintirile din copilărie* de Creangă, *la mare au diable și petite Fadettes* de George Sand, *Blocus* de Evckmann-Chatrion, *Memoriele unui vîndătoriu și Nov* de Turgenew, *Norocul în Roaring-Camp* de Bret Harte, vezi „Convorbirile” dela 1 Ianuarie 1874) și mai pe sus de toate *Ut mine Stromtid* de Fritz Reuter, ne a întărit în convingerea, că se poate formula de adevărat un nou principiu estetic în privința romanului modern în deosebire de tragedie.

(Va urma.)

Ei vor sci, ca și noi, că pedeci în cursul dezvoltării lor s'au putut pune. Însă care au fost efectul pedecilor? Îi a ținut în loc. Mai mult, îi bolnăvisă așa făcînd de moarte, încât nu mai departe decât pe la sfîrșitul secolului trecut și până în mijlocul celui de față p_ărea, că au ajuns a li se mai ține numai luminarea.

A fost însă de ajuns un vînt cald de libertate din apusul Europei, pentru ca poporul care trăgea de moarte să prindă puteri încât earăși se numere între națiunile cele vii; încât afară de monarchie se constituie un regat mic, dar respectabil, și în monarchie o naționalitate, care nu mai poate fi ignorată.

Încercările din anii dela dualism în coace de a ne reduce pe noi Români la nimica, sînt, după noi, încercări nerumegate. Cîiua panslavismului insee pentru Români este cu totul o nebulonie ridiculă de oare ce Români cu astfelu de lucru nu au absolut nimic comun. De aceea cînd vedem că sînt între Maghiarii oameni vii, cari cere că punăd cîiua panslavismului și în capul Românilor, vor folosi cel puțin lor ceva, nu scim se ridem de ușurința lor sau să plîngem de mila lor.

Dacă i-ar privi numai pe ei, noi am rîde; dar fiindcă strîcătuciona întrebînțării felului acestuia de spaime ne privește și pe noi, privește și pe alții, cari nu aparțin viței maghiare, privește în sfîrșit o comunitate o politică, sub carea creдем că se află fiecare un adăpost sigur și mulțămitori — sîntem puși pe gînduri că unde au se ese lucrurile în urma egomotului de trîmbite din care resuna: „panslavism.”

Și dacă aplică Maghiarii cîiua la Slavii din monarchie este o nebulonie. Căci ce fac denșii cu aceasta? Pnenăd denșii panmaghiarismul cu toate puterile în lucrare, prin deasa repețire a cuvîntului omino deschid cale la dorințe necunoscute, dar pe care credîndu-le în toată țiuă, Slavii încep a crede că la toată întîmplarea va fi mai bine împlininduse acele dorințe, de care asupritorii lor se tem așa de tare.

Maghiarii insee n'au început bine cu cîiua panslavismului și și-au sculat „pangermanismul” în capetele lor. Și cu acesta, creдем că se vor fi convins, că nu e de glumă. Ferberea de astăzi de care e coprină toată Germania, din cauza asupririi germanismului în Ungaria este cu mult mai penderoasă de cât panslavismul inchipuit între Români și cel semănat, sau cel puțin cultivat tot de Maghiarii între Slavii.

Nebunia politică cu panmaghiarismul, deși mărginit la țările coroanei ungurești (Noi facem abstracțiune de la alte visuri cu Ciangăii și cu limba maghiară în București trîmbățați de Vandory mai anii trecuți cu multă satisfacțiune), a început a trezi din somn și cercuri de mare importanță din Viena.

După cum stau lucrurile în monarchia noastră, temerea noastră nu poate fi așa mare nici de panslavism, nici de pangermanism, pre cum avem cuvînt de a ne teme de pannebulismul maghiar, care a îmbutac o bucată prea mare în zelul seu de maghiarizare, o bucată, care nu periclită numai făcile care nu o pot străduca, ci a timpului cel mai nepotrivit mătorese disarmonia internă a monarchiei austro ungurești.

Atîta experiență avem noi încît se scim că predicăm surdilor. Ne facem însă datoria. Poate că în oara a doua spre de ce a, căci a unspredecea a sunat de mult, și vin și domnia lor in ori.

Dacă nu, lumea și împărăția să scie, precum și scie, că respunderea,

în nici un caz, nu poate căde și asupra Românilor.

Dar noi avem speranță că în monarchie mai există destule elemente de conservare și acele îi vor îndupleca și pe domni Maghiarii ași întinde altfelu coardele.

Cu chipul acesta sperăm a fi feriri de panslavism, de pangermanism și vom scăpa și de negura pannebulismului.

Revista politică.

Sibiu, în 29 Ianuarie.

Și Ungaria își are panslavistii sei. Dela Panciova s'au telegrafat la folie din Budapesta: „Renunții agitatori panslavisti Costa Popovici din Belgrad și Lazar Crstici din Cumanova sînt arestați aici. Ei călătoriau dela Varșovia preste Chi-chinda mare la Belgrad. Cercetarea urmează sub conducerea căpitanului cetății Wittgischlagger. Hărtile arestațiilor sînt secestrate.”

În Galiția arestările numai au sfîrșit. În 8 Febr. n. fu arestat profesorul dela Gimnasiul neteșcu din Lemberg Zharochi și preutul dela mănăstirea greco-catolică Szpryn. S'au călcat încăperile de lîngă biserica ruteană a Stului George. Mai mult reuniții și asile de studenți s'au disolvat de autoritățile publice pentru cuvîntul de agitații rusefite. „Köln. Ztg.” observă la arestările din Galiția că dacă guvernul austriac vrea serios se curme agitațiunea panslavistică ar face foarte bine dacă și-ar îndrepta atențiunea asupra unelților din Praga. Acolo este vatra agitațiilor panslaviste și a le Rușilor, nu însă în Galiția, unde, precum se vede, poate pentru linsirea unor cercuri superioare se caută a se pune ceva în revasul Rutenilor.

„Kreuz Ztg.” într'un articol interesant se ocupă cu discursul lui Soboleff, declarând limbajul generalului de ne mai audă față cu state amice. Limbajul generalului, dice foala citată, vațamă respectele cele mai obicinuite ale buneii convințe și este demn de un căpitan de bande revoluționare. Limbajul acesta nu poate fi trecut cu vederea, de oare ce în Rusia există o partidă, carea preabucuros ar vede pe Soboleff president în fruntea vitoarei „republice rusești.” Ignatieff se vede că prin favorarea astorfelu de lucruri voiesce se ample pausa ce i s'au impus pe terenul poliției externe. Fie care bărbat de stat rusesc trebuie să scie, că încercările de a transplantă panslavismul în afară trebuie să se paralizeze de inoportunitatea politică și de inbirea de pace a lui Alesandru III. Dacă acest din urmă suferă încă gominism ministrilor și generalilor săi nu este de a se lua în nune de rēu, fiind că este incungiurat de conjurații. Dacă starea aceasta de lucruri nu s'ar schimba, creдем, dice „Kr. Ztg.”, că acei chemații nu vor scăpa din vedere momentul de a fi, cînd se va cere, la postu lor. — „Kr. Ztg.” se vede că urmărește scopul de a suspecta înaintea țarului nu numai pe Soboleff, dară și pe Ignatieff și a mijloci căderea acestor inimizici ai Germaniei.

„N. Allg. Ztg.” avînd în vedere o corespondență din Berlin trimisă la „Golos”, în care se trata de un plan ce l'ar fi avut Bismarck pentru primăvara anului 1881, de a lua Germania dela Rusia: Polonia, Libau și Riga, plan pe care întvederea dela Danzig l'ar fi nimicit, reflectează: Cu satisfacțiunea cea mai sinceră am luat notiță acum de curînd despre limbajul cel pacnic, de care se servese „Golos”; de aceea ne surprinde oarecum cînd vedem, că aceiași a intrat pe terenul unei poliției fantastice. Ne mărginim a constata fapta aceasta, fără a o supune critice.

Despre principele Muntenegrului au cerculat în țilele din urmă felu de felu de scrii, până și scrirea că i-a fost atacată viața. Într'o telegramă dela 9 Februarie se dice că a primit în audiență pe un corifu de ai opozițiunei Popovici și l'ar fi trimis cu o misiune secretă la Nisicici. Principele petrece în Antivari. Dela Belgrad se telegrafează că catastrofa financiară din Paris a sguidut foarte tare pozițiunea ministeriului și opozițiunea contribuie, ca asigurările linsicitoare ale ministeriului despre urmările catastrofei, înaintea poporului se nu afe creștîment.

„Noue freie Presse” care se ocupă mai des de chestiunea dunăreană, revenind asupra în numărul dela 5 Februarie, anunță următoarele:

Șoarea cum că Austria a luat în considerațiune propunerea delegatului francez în comisiunea dunăreană, dl Camille Barrère, pentru resolvarea chestiunii dunărene, și că astfel a primit în principiu, a provocat o adevărată grindină de desmiinții oficiose. Astăzi, dintr'un isvor foarte bine informat, ni se confirmă esactitatea scriei dată de noi altă dată. Actualmente se urmează între cabinetele interesante nisee vii negocieri asupra propunerii dlui Barrère și trebuie stabilite mai ales nese amănunte asupra ei. Astfel s'au propus ca durată mandatului delegatului comisiunii dunărene internaționale trimis în comisiunea mică, să fie fisată la un an, pe cînd de altă parte a fost prezentată o propunere de a trimite pentru fie care sesiune un nou delegat. Se mai negociază încă și asupra chestiunii dacă puterile reprezentate în comisiunea dunăreană internațională trebuie să fie chemate după alfabet sau trase la sorți spre ași trimite delegații lor în comisiunea mică, precum și asupra altor puncte. Îndată ce se va ajunge la o înțelegere asupra acestor chestiuni, la ceea ce se aseptată până în primăvară, dl Barrère va aduce propunerea sa în sesiunea comisiunii dunărene internaționale, care va avea loc în Mai și ea va fi resolvată atunci și în mod formal. Fiind că Austria nu mai stăruește de mult încă asupra votului preponderant, apoi se speră că se va ajunge la înțelegerea dorită atît de mult din toate părțile, deși România nu pare dispusă pînă acum a primă propunerea dlui Barrère.

— Diarele germane atrag atențiunea guvernului asupra călătorilor de recunoaștere ce oficerii francezi întreprind dela o vreme încoace prin districtele germane limitrofe. Încă din Noemvre 1880 generalul Miribel și căpitanul Pistor, într'o călătorie de șese oare, ar fi recunoscut împregiurimile localității Hechtheim, și acum căpitanul Pistor s'au dus în Decemvre 1881 cu un pretins deputat dl Gaston Marquisot la proprietatea tatălui căpitanului, care se află lîngă Bergzabern și de acolo a făcut excursiuni. „Kölnische Zeitung” găsește regretabil faptul că din nese asemenea lucruri, care se repetă la intervale regulate, trebuie să se deducă că prin cercurile militare superioare franceze — căci generalul Miribel este șeful statului major — pacea cu Germania nu este considerată decât ca o pausă și că cei de acolo par a se pregăti regulat să ridice din nou perdea care a cădută în 1871, în urma unui act atît de săngeros.

Rescoala.

Comanda generală din Serievo raportează în 8 Februarie n. despre vreo trei perderi de raniți greu și un raniț ușor.

De unde va fi avînd „Egyetértés” scrirea despre conducerea a rescoala în Erțegovina, era ea să respundă. Aflăm însă dintr'o telegramă

a acelei foi, că din operațiunile insurgenților de până acum se vede, că conducerea este în mâni deștore de militari. Trupele noastre până acum încă nu s'au demis la ofensivă, ci s'au fermurit pe lângă restabilirea ordinii și sondarea puterii insurgenților.

Altă telegramă din același izvor vrea se știe că insurgenții ar fi ocupat Cointița, un punct strategic, între Soraiești și Mostar. Altă scris, care arăși trebuie luată cu toată rezerva spune îngrijindu-se cu sciri din foi esterne, că dintre soldații nostri desertează mulți la insurgenți.

„Bud. Cor.“ are sciri din Erțegovina și Dalmatia că recosala nu se întinde mai departe și e speranță că în scurt timp se va restabili pacea.

Primejduirea monarhiei Șovinismul maghiar.

Gazeta vieneză „Vaterland“ scrie în Nr. 35 din 4 l. c. n. între altele, ce se refer la șovinismul maghiar, și aceste:

„...nu se poate tăgădui că naționalitățile nemaghiare trăiesc într-o situație nu chiar plăcută. Legea pentru naționalități — și așa opeatică — precum și alte legiuri, cari sunt favorabile pentru nemaghiari, sau au ramas neexecutate, sau sînt meru atacate. Procedem numai unei. Legea pentru scoalele populare din 1868 prescrie fără excepție, că fiecare copil să primească în școala populară instrucția în limba maternă. Numerația din urmă a populației cu toate prescrierile a arătat în Budapesta 120,000 Nemți, 21,500 Slovaci și 1750 Serbo-Croai; dar' unde sînt scoalele populare comunale în Budapesta cu limba de instrucție nemțească, slovacă sau serbo-croată? Ele nu există. Mai departe! După legea pentru naționalități statul se înființează din mijloacele statului pentru Nemaghiarii cari locuiesc compact, scoli medie în limba respectivă a poporului. Se ni se arete însă un singur gimnasiu sau o singură școală reală, o școală civilă sau un seminar de învățatori, ce ar fi susținut de către stat pentru nemaghiari! Judecătoarele de instanță primă să primească hărții în ori ce limbă din țeară; care tribunal observă prescriptul acesta?

„Și astfel am mai putut prezenta multe alte gravamine întemeiate a nemaghiarilor, pentru a dovedi existența unui șovinism prigonitor, care a isbutit a și câștiga înfrîntă însemnată la regim, în parlament și în presă și căruia trebuie să sîngescă și bărbății conducători, adese ori în contra înfelegerei mai bune. Acestui șovinism este a se atribui legea de vexațiune cu introducerea limbii maghiare în toate scoalele populare, din el reșare și partea aspră a proiectului de lege de față pentru scoalele medie, dela el se trage agitațiunea scârboasă împotriva numelor familiare nemaghiare, pe care a favorizat-o guvernul și prin aceea, că a scăduț timbrul pentru maghiarizarea numelui dela 5 fl. la 50 cr.

„Din punctul de privire mai înalt al monarhiei și al intereselor europene, învrăjbierea acestora confesională și națională tot mai mare în Ungaria, învrăjbiere ce și aruncă valurile sale într'un chip critic deja dincolo de barierele roșii-albe verzi, apare ca o primejdie amenințătoare; căci ea nu numai paralizează cele mai bune puteri, sau le nimicește chiar, ea nu numai face războiul mic permanent în sinul populației și mărește nemulțămirea și amărăciunea tot mai tare, cea amenință și puterea întreagă a monarhiei, care de sigur trebuie

să supoare suferințe, dacă prin învrăjbirile și sumuțările neînchinate o parte mare a poporului pentru devotamentul și interesul pentru monarhia aceasta. Cât timp oare va mai fi suferită agitația aceasta a învrăjbitorilor confesional și naționali?”

Dela dieta Ungariei.

(Urmare.)

Și dl. ministru presid. a creșut că oficiul i demandă să ia parte la desbaterea de ași. Dsa a respins imputarea deputatui Herman, că nu folosece adecă destul de bine fondul de dispozițiune și presa oficioasă pentru „informarea“ străinătății (Srigări din dreapta: Nu vom să mai ascultăm e destul) și a declarat că dsa face numai atât cât poate. Una-i-o cred pe cuvânt, căci sunt convins: de astăzi înainte și în urma desbaterei de ași ministru president va pune în mișcare mai mult ca până acum fondul de dispozițiune, biroul de presă din Viena și cum se vede din declarațiunea sa, și alte mijloace ale poliției secrete de stat, pentru a înfașia toate în sensul său și pentru a suprima rapoartele asupra lucrurilor ce l'ar pute compromite. Trebuie însă să-l reflectez că în timpul din urmă s'au schimb at gansela pentru dînsul: străinătatea nu va mai suferi cu atăta răbdare și indulgență ca până acum ca să-i se arunce pulbere în ochi, și în deosebi Germania a perdut ori ce încredere în credibilitatea informațiilor și rapoartelor oficioase și bărbății dela presa germană vor căuta în comunicatele oficioase din Pesta și Viena adevărul numai prin tre șiruri — mai ales decând li au căduț soldii de pe ochi în urma prea grosolanelor amăgiri.

Dl. ministru president a îndigitat mai departe că dsa și până acum față cu aceste „agitațiuni periculoase săsești“ nu s'a mulțamit numai cu mijloacele fondului de dispozițiune și ale biroului de presă, ci a dat pe „Tageblatt“ înaintea juriului, dar juriul din Sibiu a fost atăt de nepatriotic și a achitat „Tageblatt-ul.“ Deci dacă dl. ministru numesc juriul din Sibiu nepatriotic pentru cuvântul, că acesta nu a putut afla „o înaltă trădare oribila“ în critica ce a făcut „Tageblatt“ asupra teoriei de minoritate, aplicate de dl. ministru la universitatea națiunei săsești, teorie învrădăvăr fără păreche în lume — cum va numi dînsul verdictele juriilor din Cașovia, Cluj și Budapesta, care nu au putut afla ceva culpabil în insulele atăt de desfrânate ce s'au aruncat asupra armatei și a legămîntului de stat. Dl. ministru să aibă curagiu a cualifica mai întău patriotismul acestor verdictete și numai după aceasta să dea juriul din Sibiu o lecțiune despre respectarea legii și despre datorința de cetățean!

Dl. ministru president a mai aflat de bine a indigita, că Sasi n'au lipsă să se plângă pentru modul cum au fost tractați, dinși se privească numai în ce mod a pus imperiul (german) mîna pe „Alsația-Lorena“ și cum e tractată poporațiunea franceză de acolo. Mulțemesc dlui ministru president, pentru că a fost atăt de diplomatic de a făcut ca șef al guvernului unguresc o astfel de critică poliției imperiului vecin, care se afla în relațiuni atăt de amicabile cu monarhia noastră! Cel puțin se vor învêța oamenii a se cunoaște mai bine. Voui da însă dlui ministru și în acest punct respunsul ce i se cuvine. Noi Sasi nu am fost cucerii sau recucerii nici cînd de Maghiari, ci sîntem dela imigrarea no-

stră în virtutea tractatelor un membru *sarac coranae*, un membru al imperiului; noi Sasi nu am fost maghiari; niciodată și de aceea nici nu avem lipsă să fim revindecați seminiți dv. Acea ce s'a întemplat cu Alsația-Lorena și ce se întempla în țearile imperiale, a fost și este — dl. ministru president o știe foarte bine — o restituție în integrum, aceasta se întempla *secundum jus postliminii*. Amîndouă țearile și poporațiunea lor — înainte de a fi răpitate de Francia — au aparținut imperiului german, poporului german. A la recucerii și a la reda imperiului și națiunei mame, aceasta a fost nu numai un drept ci și o datorință sântă pentru Germania și poporul german. Cumcă dl. ministru nu a privit cu ochi buni aceasta recucerire — e un lucru de creșut, căci e cunoscută în de ajuns atitudinea organelor sale „Ellenor“ și „Magyar Polgár“ din 1870! Voui însă să-l reflectez, că dsa față cu Germania condamnă togma aceea ce dînsul a făcut însuși sau a contribuit să se facă în stilul monarhiei. Căci ce însumăm ocupațiunea și anectarea Bosniei și Erțegovinei, la care dl. ministru president contra voinții națiunei sale a avut un rol atăt de eminent? Dl. ministru a dîs însuși în această casă în motivele sale asupra ocupațiunei: jurămîntul de încoronare îndatoresc pe Regele unguresc că îndată ce va fi cu puțință se recucerească și se reincorporeze cu statul toate acele țeri care au aparținut odinioară Coroanei unguresci. Deci dacă aceasta este o datorință a Regelui unguresc și dacă dl. ministru ca să împlinească acea datorință relativ la Bosnia și Erțegovina a sprijinit cu succes pe Regele Ungariei și Imperatul Austriei, atunci pentru ce se turbură dsa în sufletul său vîdînd că Imperatul Germaniei împlinesc aceeași datorință de revindecațiune relativ la Alsația și Lorena? (Strigări: Nu-l lăsam să mai vorbească.)

Presidentul Pechy întrebă casa, dacă nu e la timp ca oratorul să revină la obiect? Alex. Csana dy strigă presidentului să nu vatem libertatea cuvîntului. La dorința casei presidentul provoacă pe orator să rămână la obiect.

Zay replică că nu a vorbit decăt despre acele obiecte care au fost sulate de antevorbitori, și asteapă de la presidiu că va fi atăt de ecuitabil încât să l'asculte cu atăt mai virtos cu căt trebuie se respingă injuriile grosolane ale dlor Herman și Orban.

După acest intermezzo Zay continuă: Nu la ordinea dîlei ci despre un obiect cu totul străin au vorbit deputații Ivánka și Orban amii domni — dealtmintrea contrari neîmpăcați — sau unit de astădată în nobila stăruință de a insinua Sasilor cele mai revoltătoare asupriri comise contra Maghiarilor Ciangăi cari locuiesc la marginea comitatului Brașov. Cu deosebire dl. Ivánka, care reflectează așa bucuria la banii reuniei germane Gustav Adolf, a voit chiar să tragă la respundere pe guvern, pentru că nu „eliberează pe luterani Ciango Maghiari de tirania bisericiei săsești“. Dînsului și colegilor săi de principiu să le servească spre sciință aceea ce dl. ministru de culte a luat de mult la cunoștință: că adecă a noua adunare provincială a bisericiei luterane din Transilvania în anul 1879 a declarat Ciangăilor: Dacă voți să vă smulgeți cu ori ce preț din legămîntul acestei bisericii nu veți oprise mînelea, așa e deschisă“. Ei inese totuși au preferat a rămîna și cumcă ei cutoate că sînt sumuțate de bunii lor prieteni contra noastră — totuși se mai simțesc ca membri ai bisericii noastre, aceasta se dovedesc prin faptul, că preoții lor maghiari

se adresează cătără superintendentul să se oc pentru încassarea competențelor pe care credințioșii lor încapăținați nu voiesc sa le plătească și că în timpul mai nou doue comune de ale Ciangăilor au întentat la superintendent să se oc procese disciplinare contra preoților lor, între acestia se află și a acela, care pentru neșatură sa ambițiune a fost causa întregii agitațiuni de deslipire și a gravamenelor. Dealtmintrea de asuprire nu este nici vorbă; Ciangăii ev. lut. au și exercițat toate drepturile ce le au membrii biseriei luterane, serviciul dîdeș și administrațiunea biseriei se face în limba maternă, în cea maghiară, și statutul constituțional al biseriei ev. lut. s'a edat din oficiu și în limba maghiară.

Cu totul neadeverate sînt și afirmațiunile dlui Orban despre asuprirea Nessasilor pe teritoriile de administrațiune săsești — dealtmintrea pe aceste teritorii administrațiunea, durere, se află, cum se știe, în mîni străine, în mînele unor Maghiari importați așa că la porunca comiteului suprem maghiar și a ministrului să fac toate ar fără aprobarea și porunca lor chiar nimic. Și fostii iobagi de pe bunurile domeniile săsești, situate pe teritoriul comitatelor vechi, au fost tractați de țere ori mai bine decăt cei de pe bunurile nobililor maghiari, — dovadă prosperarea materială și cultura relativă a Românilor și Maghiarilor aședați pe teritoriul nostru.

Dar pentru ce să facem dlui Bl. Orban onoarea de a fi combătut în mod serios? Cine nu s'a sfiit a țice că Sasi nu au luat nici odată parte ca combatanți în luptele vechi ale Transilvaniei, fiind că sînt lași și au tulit-o la fugă tot deauna dinaintea dușmanului — aceluia i spun franc și neted în față, că vorberse cu intențiune un neadevăr. Aduceți-ve aminte dlor de bataia de pe cămpul panei din anul 1479, despre care istoricii maghiari spun, că togma Sasi, sub conducerea eroicului primari și jude reg. Georg Hecht, au oprit, în prima linie *pușcanta* navală primă a Turcilor și au murit cu mîile moarte de eroi pentru patrie. Aduceți-ve aminte de luptele eroice ale Sasilor din anul 1490 cînd dînsi singuri tot, sub conducerea lui Hecht, în pasul dela Turul roșu, au oprit și nimicit o armată turcescă! Aduceți-ve aminte de dîle dela Varna, în cămpul mîrlei de toate celelalte — dorere prea multe — dîle dela luptă ale Transilvaniei, care sînt tot atâte dîle de onoare și glorie pentru poporul săseșc — și veți trebui să declarați dv. înșvie că dl. Blasiu Orban, care a cutozat a falsifica astfel istoria, nu merită nici un respuns sau contestare la celelalte calumni ale sale. Voui numai să observ doue lucruri: întău, că togma vitezii patrioți, ai dlui Bl. Orban și-an contractat în dietele transilvane dreptul ce la apropierea dușmanului să le fie permis a se refugia după zidurile cetăților săsești, și că Regii Ungariei și principii Transilvaniei au cerut și au împrumutat arcuiri și săgîți, lănci și spade, ba în timpul mai din urmă și tunuri dela „nerosboinicii“ Sasi; a doua: că admonestațiunea ce ni o adresează că: timpul privilegiilor a trecut — se pare cam curiosă în gura unui om, care împreună cu mulți colegi de principii de ai sei ocupă scaunul aici în dietă numai pe baza privilegiului electoral al nobiliei maghiare opinare. Liste electorale oficiale arătați apriat că togma dintre acei Secui eroici, cari după țisa dlui Orban „țin pas cu postulatele spiritului timpului“ mai mult decăt 4/5 sînt înscriși în liste numai pe baza unui vechiu privilegiu nobilitar și în majoritatea lor precompunitoare nu sciu nici scrie nici ceti, așa că d. e. Olă-

fa lu care trimite un deputat propriu nu are decât 17 alegători conserși pe baza censului, — ceilalți sânt privilegiații și dacă în cele din urmă dl Orban provocându-se la conaționali ei se ne strigă nouă Sasilor: se progresăm și noi ce dinși în cultura apuseană, atunci poate că togma acest oponent luminat va esclama: „Risum tentatis amici!” (Sgomot).

Voiu resuma: Dvoastră năvăliți asupra noastră a Sasilor pentru acuzările, ce se ridică contra dv. în Germania. Sau că aceste acuze sânt motivate — și atunci căiți-ve și reparați nedreptatea — sau acela sânt nefundate — și atunci combateti-le. Ambele (alternative) ar fi de m n e de dv., spectatoriiunile de astăzi nu au fost demne! (Mișcări.)

Încât pentru fondul de dispozițiune ce se află în desbatere, eu în această privință am și ați tot aceleși vederi ce la am desvoltat în anul 1875 în această casă; fiind că dl ministru ne a declarat s p e c i a l a d i, c u m se va întrebunța acest post bugetar în timpul cel mai apropiat și în desosebi fiind că d-sa voiesce ca votarea acestui post sa fie considerată drept vot de încredere, eu voiu vota contra fondului de dispozițiune. (Va urma.)

Varietăți.

* „Panslavisti“ în Dobra!?! Ni se scrie că eri între oarele 5—6 dimineața o patrolă de gendarmi a luat pe eclesiarul bisericei gr. or. române din Dobra din asternut i a ordonat se descueie biserica, unde a căutat prin toate unghiurile, în altariu, dulapuri, chiar lei în turn și în podul bisericei. — Corespondențial nu ne spune dacă s'a găsit sau nu vre un „panslavist“, de cei cari sboară numai noaptea. De acia se cam țin podurile bisericeilor, fară deosebire de confesiune.

(Bal Poporal) se va aranja în Dej pe 5 Febr. a. c. în localitatea cisimăriei. Prefel de intrare pentru familie 1 fl., de persoană 50 cr. Contribuiri marinoase în favorul bisericei edificănde se primesc cu mulțămia și împreună cu ori ce solviri prestele pentru de intrare se vor cuita pe cale diaristica.

* (Meteor.) Dr. Ant. Koch a adus dela Giuletalic, unde se dusesse anume în urma căderii meteorului, o bucată d meteor de o greutate de șapte deci de punți și o sută de bucăți mai mici de petri de meteor.

* (Cutremur de pământ.) Ni se scrie dela Mărișel (comit. Clujului) că în 22 Ianuarie a. c. pe la 4 1/2 oare d. a. s'au simțit cutremur.

* (Diarele din România) Nu scim cărei împregiurări este a se atribui că de acolo, de un timp încoco diarele ne vin neregulat. Așa d. e. într'o di primim doue poste, într'una, mica, apoi ear primim într'alta numai o postă, întreagă seu în parte și așa mai departe.

* (Guvernul rusesc are lipsă de chinin.) Dela London a telegrafat la „Egyetértés“ un anume Diossy, patriot ungar, că guvernul rusesc a întrebat la comercianți londonezi, dacă în termin de 6 septămăni i pot trimite 9000 de chilo chinin. În rebolul din urmă armata rusească a consumat aceeași porțiune.

* (Concentrări rusesci.) „Gazeta Narodova“ afirmă, că dealungul fruntarilor galitiane dela Podwolyzka până la Zaleszyski sânt concentrate masse mari de miliție rusească.

* (Jesuitul și Evreul) Când în anul trecut Jesuiții începură a perde terenul în Fracia și când congregațiunile ne autorizate fu ră desființate

de guvern, un nou plan de campanie fu adoptat de către discipulii lui Loyola.

Ei voiă să domine societatea prin forța capitalului.

Ast fel se constitui o societate sub titlul de „Union Generale“, și cu un capital nominal de 100,000,000 franci.

Consiliul de administrațiune fu următorul.

Președinte: dl. Eugeniu Bontoux. Vice-președinte: dl. Leon Riant.

Membrii: d-nii Marchis de Banneville, Marchial de Biencourt, A dela Bouilliere, priunțul Brogie Charles Cambon, § Alfons Desgeorge, Hilpote Gauthier, A. Gautray, A. Harel, Vicontele de Mayol de Luppe, Contele Eugeniu Melus, de Montgolfer, Laurentiu Quisard, Ricard Vachonier, Jules Rastand Contele Rozan F. Serrier-Mildon, Eugeniu Vaslot, Contele Ch. de Villemmont.

Director: dl. I. Féder.

Scopul de căpetenie al acestei asociațiunii, compusă din persoane foarte marcante ale partidului clerical fu de a dobori mai întâiu pe Rothschild.

Jesuitul și Evreul se găsiră dar față în față.

Cu toate conștiunile Jesuiților evrul Rothchild știu să țese atât de bine pănza împrejurl Uniuinei generale în cât o reduse la descripta stare de a da faliment.

Se ăice că cauza acestei bancruțe ar fi ruptura relațiunilor cu Lănderbankul din Viena care n'au voit se verse Uniunii cele 17 milioane franci cu care trebuia să facă față plăților de efectuat la 31 Ianuarie. Casa de bani a societăței se găsi goală. Pe când președintele consiliului de administrațiune spunea că societatea are un beneficiu de 57 milioane, ancheta constată un deficit de 96 milioane.

Faptul prin urmăre este destul de fraudulos, căci se constată în mod netăgăduit că cele 100,000,000 n'au existat de cât în imaginațiunea societarilor.

Mai trebuie să adaugem, că această societate a operat mai ales asupra țăranilor și a micilor capitaliști cari, grație influinței popilor de prin sate, depunau micela lor economii la Uniuinea generală.

Acastă populațiune a fost cu desăvârșire sărăcită prin înghițirea capitalurilor depuse. În evul mediu, Jesuiții lucrau cu închisițiunea, astăzi ei voesc să subjuge societatea prin capitaluri căci au înțeles că un nou stăpân domnesce: capitalul.

Bursa de Viena și Pesta

Din 9 Februarie 1882.

Table with columns: Viena, B-pestă. Rows include: Renta de aur, Emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung., Emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung., Oblig. de stat dela 1876 de alo drumului de fer orient. ung., Lemuramentul drumurilor de fer ung., Obligatiuni ung. de recumpărarea pământului, Obligatiuni ung. cu clausula de sciere, Obligatiuni urbariale tomeanse, Obligatiuni urb. tomean. cu clausula de sciere, Obligatiuni urbariale transilvane, Obligatiuni urbariale cronto-slavonice, Obligatiuni ung. de recumpărarea scierii de vin, Datorie de stat austriac în hârtie, Datorie de stat în argint, Ranta de aur austriacă, Sorți de stat dela 1860, Acțiuni de bancă austro-ung., Acțiuni de credit austr., Acțiuni de bancă de credit ung., Sorți unguresci cu premii, Sorți de regularea Tisai, Scierii fozicari ale Institutului „Albini“, Argint, Galben, Na. obion., 100 marce nemșee, London (pe polpa de trei luni).

Nr. 388—1882 sz. b. [20] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de notariu comunal în comuna mare Gurariului — Pretura Săliștei — se deschide prin aceasta concurs cu termin până la 1 Martie 1882.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

salariu anual 400 fl., adjuț 100 fl. cuartir natural și 12 orgii de lemne de foc pentru cuartir și cancelarie, eventual relul de cuartir și lemne în bani gata; 10 fl. pentru lumini, precum și tacele prescrie pentru lucruri private.

Doritorii de a ocupa acest post vor avă a trimite rugările lor instruite în sensul art. de lege XVIII ex 1871 până la 1 Martie a. c. st. n. la Pretorele cercului în Săliște.

Cunoscința limbei statului e condițiune.

Săliște în 8 Faur 1882.

Pretorele cercului.

Nr. 90. [16] 2—3

CONCURS.

Pentru reintregirea postului de director la institutul de agronomie din Mediaș, devenit vacant prin depărtarea directorului de până acum, se ecrie concurs până la 28 Februarie 1882 12 oare am.

Lea și emolumentele împreunate cu acest post sânt următoarele:

- 1. Leaă ordinară pe an 1200 fl., adecă donșprețee sute fl. v. a.
2. Adaus de funcțiune pe an 200 fl. adecă doue sute fl. v. a.
3. Bani de cotel pe an 200 fl., adecă doue sute fl. v. a.
4. Folosirea unui loc de grădină de 800 □° pentru trubeițele proprie.
5. Drept la primirea unei pensiu în mesura următoare: 3/8 din leaă după un serviciu prompt de ăee ani; de aci înainte după fie care quințeniu trecut mai mult cu 1/8 din leaă și după un timp de serviciu de 35 ani leaă întreagă.

Directorului și Universității i se rezervă anunțare de o jumetate de an, care înșe pentru aceasta din urmă se restringe la primii doi ani de serviciu.

Concurenții la acest post au se și trimeată petițiunile lor, cu documentele despre calificațiunea lor de specialiști, despre absolvarea cursului de studii la o academie agronomică, apoi despre rezultatele de până acum în specialitatea acestei instruțiuni, cel

mult până la terminul stabilit mai su la oficiul central subseris.

Sibiui 30 Ianuarie 1882.

Dela oficiul central al Universității săsesci.

Înscințare. [17] 2—2

În 17 Februarie 1882 la 10 oare a. m se va ține în edificiul „Albini“ institut de credit și de economii în Sibiui strada Batei Nr. 1, licitarea obiectelor rămase cu ocaziunea edificărilor de adaptare, precum: trepte, scânduri, bărne, uși, ferestrii, jaluși, table de parchet, cupțoro și diferite obiecte de fer etc.

Consemnarea dataiată a acelor obiecte și prețurile lor, precum și celelalte condițiuni de licitațiune se pot vedea în birou subserisic Direcțiunii în fie care și dela 10—12 oare a. m.

Sibiui, 4 Februarie 1882.

Diracțiunea „Albini“ institut de credit și de economii în Sibiui.

Nr. 6432—1881 civ. (19) 1—3

EDICT.

Din partea subserialui jude emis se aduce la cunoscința publică că în cauza de comasare generală a hotarului comunei Felcacl săsesc șiua pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anume pentru regularea reprezențații, alegerea ingineriului funcționari și pregătirea preliminarului de spese s'a satorit pe 15 Martie 1882 și eventual a țilele următoare, totdeauna la 8 oare an. am. în comuna Felcacl săsesc la fața locului.

Deci provoc pe toți aceia cari sânt interesați în această casă de comasare a hotarului sub titlul de proprietari, ca se se înfățișeze la pertractarea de mai sus cu atât mai sigur, cu cât nenfățișarea lor nici nu va împedea cursul pertractării nici nu va putē servi de motiv pentru un remediu legal.

Dela judele emis din partea tribunaului reg. din Dej.

Dej în 30 Noemvre 1881.

(L. S.) Ladislau Hosszu m. p., jude la trib. reg.

Nr. 4400—1881 civ. [18] 2—3

EDICT.

În privința pertractării cereei comunei Sărduc prin comunitatea urbarială de mai înainte ca atoră contra bar. Wesseleényi Bela și bar. Leo Loszika, înceți pivitor la se segregarea pădurilor și câmpului de pășune se determină șiua de 14 Martie 1882 înainte de ameați la 9 oare, la care pertractare prin aceasta sânt invitați cei interesați a se presenta.

Interesaților li se aduce la cunoscința că esemplariul cel dintăiu al cereei înainte și reținut se poate vedē la tribunaul subseris, eară al doilea esemplariu la primăria comunală din Sărduc.

Din ședința tribunaului reg. din Dej jintă în 30 Octomvre 1881.

Zambach și Gavora, în Budapesta strada Vațului (Vazi teza) Nr. 17. Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci de rit catolic și grec. Felon sau Odejdie, sacos stihare, dalmatice, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti- ere, cădelnițe, pacificale, candelē, policardre, rapide, chivot, Evangeliē, etc. Steaguri de societăți și pentru manufacturiste. Comandele se escutează prompt Obiectele care nu convin se schimbă. [17] 20—20